RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2238/94

af 14. september 1994

om ændring af forordning (EF) nr. 3359/93 for så vidt angår antidumpingtolden på importen af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien og fremstillet af det brasilianske selskab Rima Electrometalurgia SA

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1],

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1115/91 [2] indførte Rådet en endelig antidumpingtold på 12,2 % på importen af ferrosilicium henhørende under KN-kode 7202 21 10, 7202 21 90 og ex 7202 29 00, med oprindelse i Brasilien og fremstillet og eksporteret direkte til Fællesskabet af det brasilianske selskab, Rima Electrometalurgia SA, Belo Horizonte, Brasilien (i det følgende benævnt »Rima«);

(2) ved dom af 7. december 1993 i sag C-216/91 erklærede Domstolen i forbindelse med et af Rima anlagt annullationssøgsmål, artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1115/91 ugyldig;

(3) den 6. maj 1992 [3] offentliggjorde Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg og i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2423/88 en meddelelse om indledning af en fornyet undersøgelse af bl.a. forordning (EØF) nr. 1115/91;

(4) på grundlag af denne fornyede undersøgelse indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 3359/93 [4] en ændret antidumpingtold på 20,5 % på importen af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien og fremstillet af Rima;

(5) Rima har anmodet om, at denne ændrede told ophæves i medfør af EF-traktatens artikel 176, i henhold til hvilken en institution, hvis retsakt Domstolen har erklæret ugyldig, har pligt til at gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Domstolens dom;

(6) Kommissionen undersøgte følgerne af denne dom for den told, der i øjeblikket finder anvendelse, og fastslog, at Rimas situation ikke havde ændret sig på nogen relevant måde i forhold til situationen på tidspunktet for gennemførelsen af den første fornyede undersøgelse, som foranledigede Domstolen til at erklære, at tolden skulle ophæves for Rimas vedkommende. Som følge af ophævelsen af tolden var Rima på tidspunktet for iværksættelsen af den fornyede undersøgelse ikke omfattet af nogen antidumpingtold;

(7) Rådet er derfor af den opfattelse, at Rima ikke bør være omfattet af en told, som er højere end den, der indførtes før den første fornyede undersøgelse, eftersom dette selskab ikke eksporterede til Fællesskabet i den periode, der var omfattet af den anden fornyede undersøgelse, og der var derfor ikke nogen grund til at antage, at omstændighederne havde ændret sig for Rimas vedkommende under den anden fornyede undersøgelse. Den antidumpingtold på 20,5 %, der er pålagt Rima ved forordning (EF) nr. 3359/93, bør derfor ophæves med virkning fra det tidspunkt, hvor forordningen trådte i kraft;

(8) da nærværende forordning ikke efter bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88 ændrer eller bekræfter de foranstaltninger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 3359/93, forbliver det tidspunkt, på hvilket disse foranstaltninger skal ophøre i medfør af nævnte bestemmelser, uændret —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den antidumpingtold på 20,5 %, der ved artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 3359/93 er pålagt importen af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien og som fremstilles af Cia Rima Electrometalurgia SA, Belo Horizonte, Brasilien, ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den har virkning fra den 10. december 1993.

[1] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).
[2] EFT nr. L 111 af 3. 5. 1991, s. 1.
[3] EFT nr. C 115 af 6. 5. 1992, s. 2.
[4] EFT nr. L 302 af 9. 12. 1993, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. september 1994.

På Rådets vegne
Th. WAIGEL
Formand